

907.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU
I HANDLU**

z dnia 31 października 1934 r.

**wydane co do § 11 w porozumieniu z Ministrem
Skarbu o opłatach za czynności urzędowe, dokony-
wane na podstawie ustawy elektrycznej.**

Na podstawie art. 18 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 marca 1932 r. w sprawie znie-

sienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 141 (p. 11) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), zarządzam co następuje:

§ 1. Za postępowanie w sprawie nadania uprawnienia rządowego, przeniesienia uprawnienia na inną osobę, zmiany warunków uprawnienia (art. 1 i 5 ustawy elektrycznej), zatwierdzenia planów linii elektrycznej (art. 8 ust. 1 ustawy elektrycznej), zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe (art. 8 ust. 2 ustawy elektrycznej), oraz pozwo-

leń policyjno - technicznych na budowę i uruchomienie zakładów elektrycznych (art. 16 ustawy elektrycznej), — opłata wynosi po 50 zł.

§ 2. (1) Z wyjątkiem, przewidzianym w ustępie (2) paragrafu niniejszego, opłata za nadanie uprawnienia rządowego wynosi przy koszcie zakładu elektrycznego:

do	20.000 zł	do	100 zł
ponad	20.000 „	do	50.000 zł
„	50.000 „	„	100.000 „
„	100.000 „	„	200.000 „
„	200.000 „	„	300.000 „
„	300.000 „	„	500.000 „
„	500.000 „	„	1.000.000 „
„	1.000.000 „	„	1.750.000 „
„	1.750.000 „	„	2.500.000 „
„	2.500.000 „	„	4.000.000 „
„	4.000.000 „	„	6.000.000 „

Od każdego dalszych rozpoczętych 2.000.000 zł opłata wynosi 250 zł.

(2) Nie pobiera się opłaty za nadanie uprawnienia rządowego na obszarach zasilania, położonych na terenie województw: nowogródzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

(3) O wysokości opłat decyduje Minister Przemysłu i Handlu na podstawie kosztów budowy zakładu elektrycznego. Za podstawę do obliczenia kosztu bierze się rozmiary, jakie w myśl warunków uprawnienia powinien posiadać zakład elektryczny w pierwszym okresie działalności.

§ 3. Za udzielenie pozwolenia na przeniesienie uprawnienia na inną osobę lub zmianę warunków uprawnienia opłata wynosi 1/4 kwoty, uiszczonej za nadanie tego uprawnienia.

§ 4. Za zatwierdzenie planów linii elektrycznej, jak również za udzielenie zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe, opłata wynosi 3 zł za każdy kilometr linii elektrycznej. Kilometr rozpoczęty liczy się za cały.

§ 5. Oprócz opłat, wymienionych w paragrafach poprzednich, obciążają patentów również wszelkie koszty dochodzenia, poniesione przez władzę, prowadzącą dochodzenie, jak np. wydatki na ogłoszenia, na diety i podróże urzędników, na wynagrodzenie rzeczoznawców i t. p.

§ 6. Tytułem zaliczki na poczet kosztów, wymienionych w § 5, wpłaca się kwotę, którą wyznaczy władza prowadząca dochodzenie.

§ 7. (1) Opłaty, przewidziane w §§ 1 — 4, wpłaca się gotówką do kas urzędów skarbowych na budżet dochodów administracyjnych Ministerstwa Przemysłu i Handlu z zaznaczeniem tytułu wpłaty.

(2) Zaliczki, przewidziane w § 6, wpłaca się do depozytu władzy, prowadzącej dochodzenie.

§ 8. W razie gdyby wpłacona zaliczka okazała się niewystarczająca, władza, prowadząca dochodzenie, może żądać uzupełnienia zaliczki.

§ 9. (1) Kwit kasy urzędu skarbowego z uiszczenia opłaty za postępowanie należy dołączyć do właściwego podania. Od złożenia tego dowodu zależy wszczęcie postępowania.

(2) Wydanie aktu uprawnienia rządowego, zezwolenia na przeniesienie uprawnienia, zezwolenia na zmianę warunków uprawnienia, zatwierdzenia planów linii elektrycznej lub zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe, następuje po uprzednim przedstawieniu właściwej władzy kwitu kasy urzędu skarbowego z uiszczenia należnej opłaty.

§ 10. Podania, wnoszone do urzędów państwowych o postępowaniach, wymienionych w rozporządzeniu niniejszem, jak również akty i świadectwa urzędowe, wydawane w tych postępowaniach, nie podlegają opłatom stemplowym.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Skarbu z dnia 28 września 1927 r. o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 865), oraz ustęp 2 § 173 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*